

El camí de l'ascens a segona del Mifas marxa sobre

- * L'equip gironí va passar per la pedra el rival més perillós
- * La primera cistella de tres punts de la lliga els assegurarà el partit

GIRONA (De la nostra Redacció). — Potser només els pocs espectadors que eren al pavelló de la Devesa de Girona diumenge a mitja sabien la importància que tenia el partit de bàsquet entre el Mifas i el C.D.M. Zaragoza. Jugaven amb cadira de rodes. Era com un Barça-Madrid però a la tercera divisió nacional i, quan falta tota una volta per acabar la lliga, el conjunt gironí del Mifas quasi ha aconseguit l'ascens a segona divisió en imposar-se als «manyos» per 29-25.

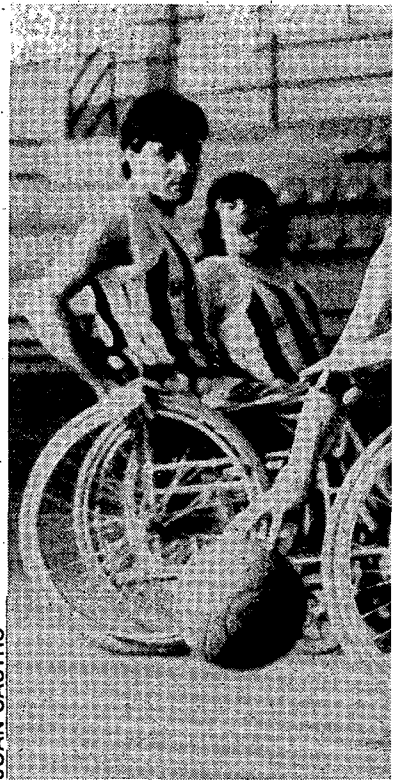
«Ara, és clar, encara falta tota la segona volta, però som molt superiors als nostres rivals i tan sols el Zaragoza ens podia fer ombra». L'entrenador del Mifas, J.E. Maldonado, era un home molt feliç, igualment que tots els components de l'equip del minusvàlids gironins. El Zaragoza era un contrincant realment difícil i de la categoria del Mifas. Eren les dotze del migdia i la pilota es posava en joc.

Els espectadors assistents —amics i associats de Mifas— van haver de presenciar un inici de partit en què els gironins no se centraven sobre la pista. El nerviosisme i la responsabilitat de no tenir davant un rival fluix com amb els que s'havien enfrontat fins aleshores provocava errades en les passades, falta de rebot i o encert de cara a la cistella. Però aviat va quedar solucionat. Un temps mort provocà que ambdós conjunts passessin a marcar individualment. El Mifas començà a treure millor profit de la defensa i fabricava des de darrera els seus

contracops, que ara sí, serien transformats en punts. La igualtat a la fi del primer temps es mantenia: 16-15. «Hem passat uns primers minuts descentrats, però després ja ens hem posat a to. El meu equip és eminentment tècnic, encara que el poder físic és molt important i ara, tot i que estem bé, no ens trobem en el millor moment, ja que fa un mes i mig que no jugàvem a causa de les nevades». Maldonado esperava impacient i nerviós el segon temps. Res encara no era clar i faltaven vint minuts per jugar.

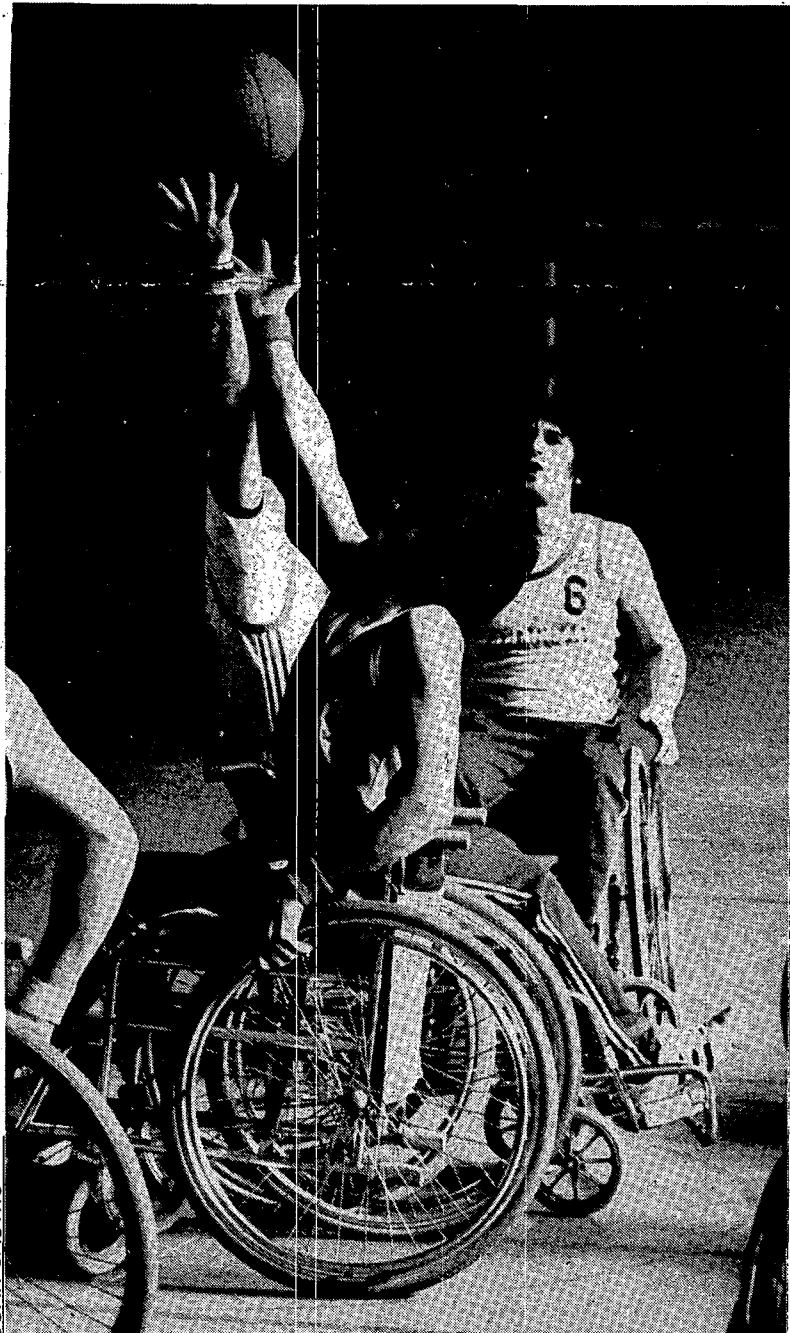
El segon temps començà igual que el primer: amb un Mifas poc serè i amb una gran falta de tranquil·litat a l'hora de llençar a cistella, que era mínimament aprofitada pel Zaragoza. El marcador era un frec a frec constant. El joc es feia cada cop més ràpid, com amb ganes de solucionar el partit sense haver d'arribar als segons finals amb un marcador ajustadíssim.

L'eliminació del jugador aragonès Bastor, per cinc personals, va ser l'inici de la victòria gironina.

El base del Mifas controla la pilota. Amunt en els darrers segons.

Faltava, però, més d'un minut quan Cot, des de la banda dreta de l'atac gironí, rebia una passada en curt, girà la seva cadira orientant-la cap a la cistella i des de més enllà de la línia de 6'25 mts. assolí tres punts que deixaven el marcador en 29-23. El Zaragoza reaccionà i assolí dos punts més, però en els darrers segons, el Mifas controlà perfectament la pilota, exhauria la possessió d'esfèrica i

Pilota enlaira i comença el partit. S'iniciaven quaranta minuts d'emoció en un partit de vital importància per a les possibilitats d'ascendir.

Mifas: un organisme social de tres-cents quaranta socis

* Hi ha sis seccions esportives

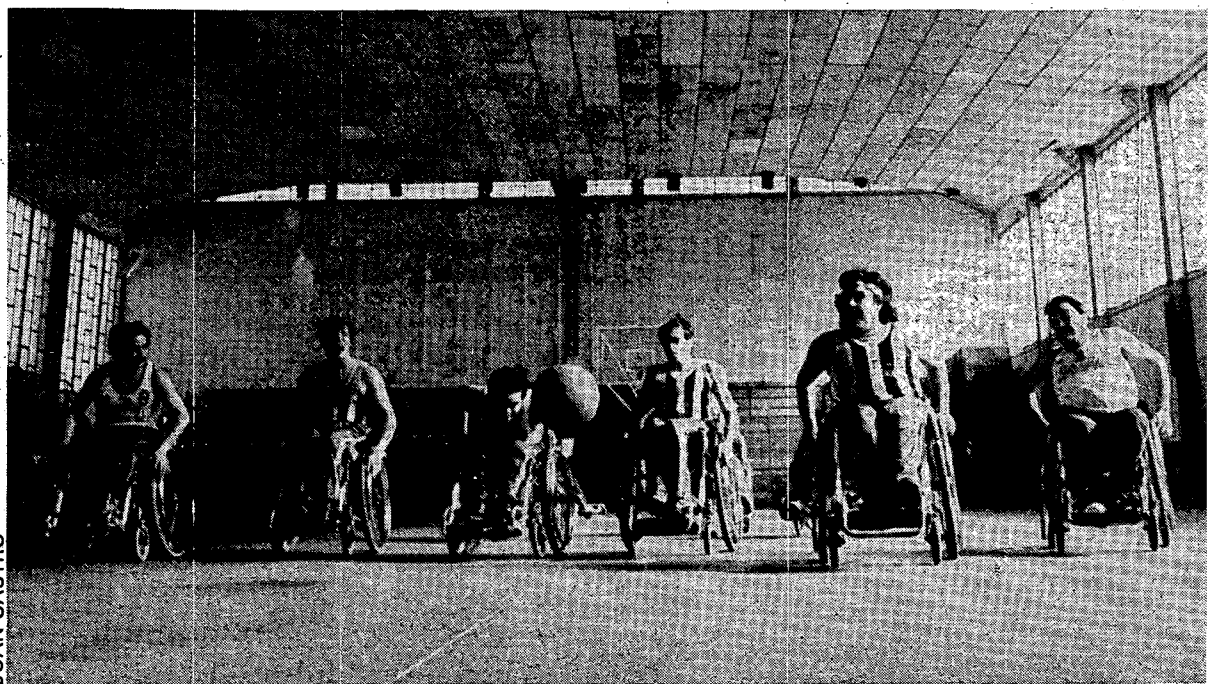
La secció de bàsquet de Mifas és la més important i dins del desenvolupament de l'opinió pública, és la més difosa. De tota manera, altres seccions esportives componen Mifas, un organisme que al marge de l'esport té també un caire social.

Com a entitat que associa els minusvàlids gironins, Mifas va aparèixer l'any 1979. Fins 1983 va restar en locals cedits, però a partir d'aquesta data pot assolir locals propis (C/ Empúries) on reunir-se i desenvolupar algunes de les seves activitats. Els locals van ser adquirits per la Generalitat de Catalunya.

Mifas té actualment un total de 340 socis. La massa d'associats que fa dos mesos que no arribava

als quaranta, no paga cap mena de quota a l'organisme. A més a més ara fa ben poc que han obert un taller textil que dona llocs de treball a alguns minusvàlids. Altres membres que també corresponen a l'entitat estan a hores d'ara treballant en un pàrquing explotat per Mifas i que dona feina a sis minusvàlids.

El tema econòmic a Mifas és força cobert amb subvencions de la Diputació, la Generalitat de Catalunya i algunes entitats privades com les caixes d'estalvi. Això permet sufragar les activitats de l'entitat, entre les quals es troben les esportives que en total són sis: bàsquet, atletisme, tennis taula, billar, natació i escacs.

La rapidesa als contraatacs és fonamental. La pilota ha anat a l'altre camp i qui hi arribi primer pot fer dos punts

Dimarts, 5 de febrer de 1985. 12